

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลของการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย กับการแนะแนวอาชีพ
ในชั้นเรียนที่มีต่อภาวะทางอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้กระบวนการกลุ่มย่อย จะมีคะแนน
ภาวะทางอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพในชั้นเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เขต
ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2527 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ
12 คน รวม 24 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสองชั้น ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 12 คน
ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อยและกลุ่มควบคุม 12 คน ได้รับการแนะแนวอาชีพใน
ชั้นเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดภาวะทางอาชีพ มาตราวัดทัศนคติ ของ จอห์น โอ ไครสต์ ซึ่งแปล
และเรียบเรียงโดย ดร.พรพรชัย ทรัพย์ะประภา ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอาชีพแบบ
กลุ่มย่อย และภาวะทางอาชีพ

2. สร้างกิจกรรมในการเข้ากลุ่มแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย จากหนังสือ และตำราต่าง ๆ ในข้อ 1
3. ตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
4. เตรียมแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพ มาครวัดทัศนคติ โดยนำไปทดลองใช้ เพื่อค่าความเชื่อถือได้
5. กำหนด วัน เวลา และตารางการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย ตลอดจนเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ และเอกสารในการเข้ากลุ่ม
6. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน
7. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพ
8. กลุ่มทดลองเข้ากลุ่มแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที รวม 15 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนวิชากิจกรรมแนะแนวตามปกติในชั้นเรียนตามหลักสูตร สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที รวม 15 สัปดาห์เช่นเดียวกัน
9. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังเสร็จสิ้นการเข้ากลุ่มและการเรียนในชั้นเรียนอีกครั้งหนึ่ง
10. เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบให้คะแนนจากแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพครั้งทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากแบบวิทัศนภาวะทางอาชีพ ครั้งทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้นครั้งทดสอบก่อนการทดลองและครั้ง
ทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่า t ($t - test$)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่ม
ย่อย มีคะแนนวุฒิภาวะทางอาชีพสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
แสดงให้เห็นว่าผลของการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อย มีผลต่อวุฒิภาวะทางอาชีพของบุคคล
ได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการศึกษาผลของกระบวนการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อยในกลุ่ม
ตัวอย่างระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ชั้นมัธยมปีที่ 6 ว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวุฒิภาวะทางอาชีพ
ของนักเรียนหรือไม่ เนื่องจากชั้นมัธยมปีที่ 6 เป็นช่วงที่นักเรียนต้องตัดสินใจเลือกแนวทาง
ศึกษาต่อ หรือแนวทางประกอบอาชีพอีกครั้งหนึ่ง
2. ควรจะมีการศึกษาผลของกระบวนการแนะแนวกลุ่มย่อยที่มีต่อการพัฒนา
ทักษะการเรียน การพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เนื่องจากหลักการ
แนะแนวในโรงเรียนมัธยมเน้นในเรื่องสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านอาชีพ และ
ด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ
3. การนำเอากระบวนการแนะแนวอาชีพแบบกลุ่มย่อยไปใช้ในโรงเรียนนั้น
ในทางปฏิบัติคงนำไปใช้กับนักเรียนทุกคน ไม่ได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดทางบุคลากร
ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่าจะนำไปใช้ในรูปแบบการจัดกลุ่มย่อยให้กับนักเรียนที่มีปัญหาใน
ด้านการเลือกอาชีพ ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ไม่ทราบแนวทางเลือกที่แน่ชัด
หรือมีวุฒิภาวะทางอาชีพต่ำกว่านักเรียนโดยทั่วไป